

1909 den 13 September.

Närvarande:

Över Riksmannen Stahl.

Stadsnotarien Nordlöf.

t. f. " Ditzinger.

Rim. Pat. 2

Genom remiss, som den 6 november
september hit ankommit, hade Över-
tithillsrevisörbetet för polisrätten
till Rikspolisstyrelsen åberopats att förtaga sam-
skning med Sveriges Gen. Dittij Ci-
nar Ljungberg, angående och sedan den in-
nevärande veckan beaktad för bratt,
hvarom här nedan förklaras; och hade i an-
ledning härav samskning utträtt att
med Ljungberg äga rum härstädes denna
dag.

N° 367.

Ljungberg,

G. F. L.,

akt. ang.

10.

akt. J. R.

Ljungberg
i ett annat

Di som detta samskningssamt till
handläggning förtogs, till i närvaro
af Stadsfiskalen Nils Oskar Dalentin
Wegenschaps af allmän åklagare Ljungberg
under följande skning för Rikspolisstyrelsen.

Med förutgående att man skade hjälp
i rättssagen, anhöll Ljungberg, att det
vaktens Carl Rosman, som var vid
Rikspolisstyrelsen, måtte jämte Lagen säga:
ende förvarande af rättssagen
att beaktad den 14 september 1906 för-
nas att beaktad Ljungberg i rättssagen.

Rosman förklarade sig vilja att
beaktad Ljungberg samt förvarande sig i den
nes beaktad om förvarande för Ro-
manus.

1909 den 13 september.

Sedan Ljungberg på pågå uppläsa, ^{och} till
omordet Rasmussen att tillstå och
för att biträda Ljungberg i rättegången
med Rasmussen biträda honom för
billande åsken som förmått sig beord
att vänta för det fall, att icke han utan
annan person af R. förmådes till
rättegångsträde, föklarade R. genom
sitt erkännande åsken åsken åsken
att R. med till af 18: i åsken
nämnda lag skulle Ljungberg yrkande
Rasmussen måtte förmådes samma rät-
tegångsträde att Ljungberg, icke förmå-
des annat R. yrkande, att att
R. tillste Rasmussen biträda Ljung-
berg i rättegången.

Sedan Advokatfiskalen Delectio på gippen
anledning förmått, att han i rätts-
förde talan med Ljungberg för bratt
med 10 kap. 14 § Strafflagen, tillkom-
gar, att till R. den 11: de som
med ankummit en så lydande skrif-
velse:

Till Stockholms etc Pat. 1.
Den vid skrifvelsen följande afskriften af
skrifvelsen om förmått memorial lydde
sålunda:

Afskrift. Sup. etc Pat. 2.
Efter uppläsandet af ovan intagna
skrifvelser anmälde sig tillstådes t. f.
advokatfiskalen: Knut. Koppen

1909 den 13 september.

Sten Fallénius, som till stor för sin behör
righet förtedde denna handling:
Rasmussen af etc Pat. 3.

Sedan nu intagna Rasmussen och ovan
nämnda ambetsmemorial blifvit upp-
lästa, återgavde t. f. Advokatfiskalen
Fallénius det af honom med Ljung-
berg i berörda memorial förmått
yrkande om ansökan i Ljungberg för
bratt med 9 kap. 5 § Strafflagen.

Briefter hörd angående älden och huf-
vudsakligaste befravningsträdet, bit-
ordade Ljungberg af den af honom i rätts-
man inför rättsmyndigheterna lemnade
förståelse, som var intagen i den genom
remissen till R. åsken, den 4: innevarande september dagtek-
nade gratisrapport och hvilken var
af denna lydelse:

"Hörs angående etc Pat. 4.
Ljungberg tillade, att han, som hel-
hets med förmått L. i, icke förmått
vrit för bratt tillstådes eller för bit-
trädelse av den tvingsarbetet, samt
att han var ogift.

Ljungberg om sig lemnade uppgif-
ter bestyrktes i tillämpliga delar till af
en vid remisshandlingarna följande af
R. ministern i Gustav. Dombkyrkoförman-
ning i Göteborg Robert Jansson den
3: innevarande september angående

1909 den 13 September

Ljungberg utförsäkrat skriftlig uppgift af hur
den tillika inkränktes, att Ljungberg
sige frivillig hustru och hustru
hels af meddelande från Rhus aktuarie
kontor på grund af berättelser för en
teckning af Rhu för den senare
men 1901 för brate lagförda personer
sels och af meddelande från straffrätts-
ret.

Af den anförda polisrapporten var i
afse på följande lydelse:

Rapport. Lördagen etc. Bil. 5.

Vid remissbehandlingarna af denna
sagens föregående bestyrelse af
Rhus Maj:tes polisrapporten intogs
bref den 30 september angående

Smilet hörd, förklarade Ljungberg, att
han vid offentligt möte i Brunkebergstea-
tern i Mars 14 vid Brunkebergstorg,
här i staden torsdagen den 26 september
angående billett etc föreläsning, som behandlat
ämnets "Storstrejksituationen" och uti hvilket
han, bland annat, utträt sig ungefär
på det sätt, som finnes angifvet i det
i polisrapporten intagna referat af
hans föreläsning; att detta referat emellertid
innehåller endast vissa af hans
hänget lösräkta ^{af föreläsningen} satsar och att detta
såsom han sven vid polisförhårets upp-
gift, vare i flera afseenden rätt åter-
gifna; och anförde Ljungberg härefter

1909 den 13 September

följande: Han vidhåller de af honom
vid polisförhårets i referatet gjorda
ändringar, som i rapporten antecknats
i det stycke, som började med orden: "Han
hade dock icke utträt, att etc. Ljungberg
hade icke heller, såsom i referatet angif-
ves, utträt: "Många prita, att Gud och
Kungen är samma person" utan i taliet
ungefär följande: "Kungen vid tiden af
Gud betraktas såsom en autoritet af fol-
ket i landet och därför väntas man sig
mycket af honom". Icke heller hade
Ljungberg helt allmunt om Hans Maj:tes
Korungen utträt, att Korungen var en
dilig fader, utan Ljungberg hade med
hänseftning på den vid tiden för förelä-
set vidande ^{af} störstrejken utträt ungefär,
att "Kungen i arbetsstriden varit en di-
lig fader" och i sammankommandet därmed
talat om, att "Kungen ^{har} icke representerat sin-
der arbetsstriden och det representeras i denna
strid som om han var god"; och för-
nelande Ljungberg berättade, det han
fallet det i referatet af hans föreläsning
återigen utträt, att "Kungen gått och
givit sig". Däremot erkände Ljungberg,
att han om Hans Maj:tes Korungen påst
utträt: "Han kan giva rätta råd och
hälla för sig själv sitt valspår. Med
folket för förtroendet" och "Kungen har
visst sig ingenting betydde i denna arbets-

1909 den 13 september

strid; och vidhåller Gungberg, att han med
ett förstående af dessa båda uttårens
den isyftat - ännu han vid polisförhållningens
uppgrifit - att "de Konungen icke gripes
in under den pågående studien, så vare
valspåket icke för folkets uttan i lästet
för Konungen gill."

Godt betriffande den del af referatet, som
började med orden: "Här höra brömsvärdet"
och slutade med orden: "i alla de sig utaf att
rätt" ville Gungberg framhålla, att denna
uttåren i egenskaper förklarade och jän.
vid riktigt från återgifte ^{en viss} del af
hans föreläsning, och hade han som i den
madel af föreläsningen beqvamat sig af ett
bildligt framställningsmått och blivit
liknat skettens fackföreningens uttan som
en berättelsemedel som påken vare
för sinne, uttåren sig på ungefär följande
mån: "Här vid den rotade i jorden, brukade
man lå den med en stik för att be-
skaffa den, men efter en tidan brukade
den löpa man ej bort påken utan låte
den ligga kvar som en varning. På som
man låte vare fackföreningarna att i för-
hållande till arbetsgifvarna att låta
vid en stik, med hvilken de bestämde
bestäffades och som skulle utgå en var-
ning, att man tekel, för arbetsgif-
varna att ej förgripa sig på fackföre-
ningarna, ty de konne påken i verk-

1909 den 13 september

samhet. Gungberg berättade, att han i sin
föreläsning uttåren: "påken för
trycket" och "för påken genast användas
för trycket".

I spijt hade Gungberg icke sagt vidare
att använda med det i polisrapporten
intagna referatet af ifrågasatt af
konungens handling, föreläsning om att referatet,
sinnu han föret framhållit, var i
hög grad ofullständigt och endast åter-
gäffe uttan sammanslag och löstakta
delar af föreläsningen.

Gungberg framhållde, att han med
de af honom i föreläsningen om Drus Skjett
Konungen fallda uttåren haft
för avsikt att nämna Konungen per-
sonligen eller att han gjort i föreläsningen
avsyftat uttan till bratt, samt
blottat för de skulde de med honom
framställa uttan uttan.

I anledning af framställda frågor
uppgrif Gungberg, att han icke, innan
han slutat ifrågasatt föreläsning, skrift-
ligen upptäckte det samma och att han
icke heller medelst någon skriftlig pro-
memoria till ledning vid det sammans-
förhållande uttan att han kallat för
föreläsningen med ledning af en endast del-
vis skriftlig och samfundshög i min-
net genomtänkt promemoria; att han
för ungefär tre veckor tillbakalå kallat

1909 den 13 september

helt samma föredrag i flera olika städer
i landet. Sakat att han därför till
trodde sig att sakert minnas, hvad
han vid i målet ifrågasatte till
fille utbrat.

Skriften för främmande af t. f. St.
stadspolisens Fällnings tillfälligt, om
Ljungberg uti uppgifter af honom till
föredrag haft de uttalanden om Hans
Majst Konungen, som Ljungberg nu
vidgitt, och om han sakat vid den
föredrag i anseende uti under Kongl.
Lore Hofstaten om Stockholm, uppger
Ljungberg, att det af honom had i staden
helt samma föredrag med ifrågasatte utt-
talanden om Konungen af honom fram-
sett vid ett i en plats, stads utläsning
Norrköping.

Stadspolisens Valentin beundrade
kruppi om uppkast med målet på
atta dagar för att Rasmus i tillfälle
att rådom uttalen hos Detektivkom-
missionen Gustaf Adolf Rodfström
och Anders Welin, hvilka svarat
vid målet i Brantebergstegen samt
att Rasmus för rådom ändamål
samt inhaka beundrade Rodfström
och Welin; och insamla Valentin
högintressanta en så lydande skrifte:
Nils Iben etc. P. 6.
Sedan skrifvelsen uppläst, förklarade

1909 den 13 september

Stadspolisens Valentin, att enligt hans
främmande Ljungberg, i anseende uti
det ifrågasatte till Kongl. Lore
Hofstaten af föredrag, slutet förvis
till rannsakning inför af den nämnda
Hofstaten.

t. f. Lovstadspolisens Fällnings, som
förklarade sig dels denna sak, in-
stämde i det af Stadspolisens Valen-
tin framställda uppkastspörsmålen.

Rasmus inför kruppi följande
skrift:

P. M. i mål etc. P. 7.

Efter uppläsandet af skriften för-
klarade Rasmus, att Ljungberg icke
had något att invända mot det
beundrade uppkastet med målet men
att han di de af Ljungberg hafde
uttryckt, för hvilka svarat honom
partides, som leu rige och allmän
helt ut och det på grund därav
låt att beundras Rasmus beundring.
Det samt därtill honom, att det icke
vart Ljungbergs afikt att nämna
Hans Majst Konungen eller att upp-
nämna till bratt, utbrat, att Ljung-
berg samt beundrade föredrag i för-
ord och föredrag Rasmus, att den om-
ständigheten, att Kongl. Hofstaten
uppsagt åt Rasmus att rannsakning
angående majstatens protokoll, inkom-

1909 den 13 september.

gjorde kunders för RÅn att beklaga i häls-
ningsspråket.

Stadsfiskalen Valentin bestred yr-
kandet, att Ljungberg skulle rätts-
i fri fot samt bevisade härvid
jämvidt till, att Länsmannen, Söder-
ström begär Ljungbergs fripassande
till rannsakning inför Byrådoms-
örskinn, Lönn, Präb och Men-
nings Örnings förordnats.

Rannsakningsgenomgående, att Ljungberg
blevit tillrädd, att han hälsades för
en ifrågasattande brata, samt att
till nämnda förordnats och att,
då Länsmannen Söderström inte
hållit ^{Ljungberg} eller i öfrigt integre ålyft
begär hans hälsande, frågan om
Ljungbergs fripassande till förord-
nats för rannsakning inför den
samma idg. i verksade på frågan
huruvida Ljungberg skulle sitta häls-
tad för de brata för hvilka han
nu rannsakades.

L. f. Advokatfiskalen Fallén
bestred jämvidt, det Ljungberg sitta
i fri fot samt fullbände sig det
jämvidt ännu tvifvelaktigt, huruvida
RÅn äger ingå i frågan, huruvida
Ljungberg skulle sitta hälsad
der ej för majestätsbråte.
Rannsakningsgenomgående, att RÅn då

1909 den 13 september.

Överståthållarens ämbetslath hälsade
Ljungberg och Kungl. Hofrätten inte
förordnat om hans hälsande, var
behörig att beklaga i omyndiga för-
ga.

Efter enbils överläggning afsees
följande af RÅn därtill fattade
Beslut:

RÅn som finner sig inte kunna
trifalla Ljungbergs yrkande att sitta
i fri fot frist, uppskjutes när-
het till måndagen den 20 inneva-
rande september kl. 10 f. m., då i
närvaro af åklagarne Ljungberg
kommer att ängva för RÅn inställas
och till hvilken tid RÅn vill sitta
utfärda rekvisition i Detektivkom-
missionen Gustaf Adolf Adolfsson
och Anders Welin och Thomas Erikson
sittuen i rummet.

In fidem:
E. W. Palm

1909 den 20 september.

Åko: som förut.

Vid upprop af det från den 13 inneva-
rande september till denna dag uppskjutna
rannsakningsmålet angående snickaren Georg
Erikof Linar Ljungberg, häktat och tilltalad för
majestätsbråte samt för uppmaning till våld i

18. 20. 1899
u. a. u. a.

... ..

1909 den 20 september.

person, blif i närvaro af stadsfiskalen Nils Ohlsson Valentin i egenskap af allmän åklagare Ljungberg från häftet förskämdas, hvarjämte till stadskommun t. f. advokatfiskalen i Kungl. Svea Högretts Rätt H. E. Fallenius samt Ljungbergs förut i målet auktoriserade rättegångsbiträde advokaten Carl Romanus.

Det vid förra rannsakingstillfället i målet förda protokoll upplästes och blef af vederbörande till riktigheten vitsordadt.

På fråga föranledd af Fallenius förklarade Ljungberg, att han i Göteborg vid ett offentligt möte hållit föredrag öfver ämnet "arbetarnas uppgift i arbetarrörelsen", samt att det vare möjligt, att han vid detta föredrag fattat en del yttranden, som återkommas i det föredrag, för hvilket han nu står under tilltal.

Åklagaren Valentin Romanus anhöll och uppå sin vittnesförhör, den förra med till denna dag för sådant ändamål inkallade detektivkonstaplarna Gustaf Adolf Adolfsson och Anders Velin samt den senare med springgossen Oskar Hanson, metallarbetaren Algot Blid, snickeriarbetaren Linnar Andersson och möbelsnickaren Olof Lönnquist.

Vid pårop instälde sig samtliga de åberopade vittnena och frågo, då jämfördes om hvarken anfördes eller kunde uttröas, allgä

1909 den 20 september.

vittnesben samt om dess betydelse mottaga erinran, hvar efter de hördes svar för sig och berättade:

1. Adolfsson. Han bekräftade på sin aflydda icke riktigheten af den uti polisrapporten intagna, af ut och ut Velin uppläst och för ut uppläst berättade promemoria öfver hvad vid föredragarna föredrag förskömmat. Han Velin hade under föredraget sittit på bänken bakom ut och något på sidan om ut samt gjort anteckningar uti en anteckningsbok, så något anstötligt eller sårande uttryck förskömmat. Han ut hade emellertid icke, under det föredraget pågått, fört något samtal om, hvad som borde antecknas, men ut hade vid de tillfällen, då mera anmärkningsvärda yttranden följt, vänt sig om mot ut Velin. Hvarken Velin eller ut ägde någon kunskap i stenografi, hvarför anteckningarna verkställes med vanlig skrift. Omöjligt efter föredragets slut hade ut begifvit sig till detektivstationen samt där stades med ledning af de utaf Velin förda anteckningarna uppsatt förberörda promemoria. Det vare möjligt, att uti Ljungbergs föredrag förskömmat uttalanden såväl före som efter de uti promemorian återgifna uttrycken, förskömmat med dessa sammankomnde, uti promemorian icke återgifva uttalanden

1909 den 20 september.

cas de återgifna uttrycken
men ~~det~~ ~~hade~~ ~~inte~~ ~~varit~~ i allt fall ^{varit} riktiga.
Särskildt erinrade sig ut med bestämdhet, att Ljungberg följt yttrandet "påken på trycket", när vid detsamma skrift uppkommit här och där i salen. Ljungberg hade vid tillfället talat ganska fort, utan någon särskild anmärkningsvärd hetsighet, men här och hvar i en ringaktande ton. Ut kunde icke påminna sig, huruvida Ljungberg under sitt föredrag följt något yttrande om, att arbetarna uppträtt med lugn och ordning samt uppmanat dem att fortsätta arbetet, när det var det enda sätt, på hvilket framgång kunde vinna.

L. Palm. Ut toge på den aflagda ebenen af ut och ut Adolffson uppräntade, i polisrapporten inbästa och för ut en uppläst promemoria angående hvad vid ägaravandens föredrag förekommit. Ut hade under föredraget suttit ett par bänkar från Adolffson och hade ut, men icke Adolffson berättat gjort anteckningar, hvilka af ut upptecknats uti en af ut uppfördd anteckningsbok. Omedelbart efter föredragets slut hade ut och ut Adolffson begifvit sig till detektivstationen och därstädes med ledning af berörda anteckningar och ur minnet uppsatt föredraget.

1909 den 20 september.

nämnda promemoria. Ut kunde därför med bestämdhet intyga, att Ljungberg vid tillfället följt de yttranden, som återfunnes i promemorian, men det var nog möjligt, att berörda yttranden följt såväl före som efter årensom inuti de ^{i promemorian återgifna} uttrycken. Efter det ut i sin anteckningsbok upptecknat följande "börsmagnater ligga på svällande kuddar som svin", hvilket uttryck något utförligare återgifs i promemorian, hade ut icke åfverkrad berättat vid föredraget förekommit gjort några anteckningar, men ut kunde ändå med bestämdhet intyga, att de efterföljande uttrycken i promemorian följt. Särskildt erinrade sig ut, att vid uttrycket "påken på trycket", som följdes mera än en gång, ^{det} skrattets flösta i salen. Ljungbergs yttranden i denna del afsåge nog att gifva en bildlik framställning, men ut tilltrödde sig icke att härut af gifva något bestämt yttrande. Det var möjligt, att Ljungberg under föredraget uppmanat till lugn och ordning, men ut kunde icke påminna sig, att så varit förhållandet. Under föredraget hade vid många tillfällen hörts bravorop.

B. Hansson. Ut hade varit närvarande under hela ägaravandens, af Ljungberg i Brunkebergsteatern hållna föredrag rörande storstrejken samt följt beträffande med

1909 den 20 September.

noggrann uppmärksamhet, men ut hade
icke gjort några anteckningar. Ordbalagen,
som af talaren användts, kunde ut för-
besskull ej återgifva, men ut erinrade sig
väl föredragets hufvudsakliga innehåll.
Ljungberg hade bland annat yttrat, att her-
den för en svinhjord, så svinen började
böka i jorden, svängde sin påk ibland
ben och, om han vore förständig, låte
påken ligga kvar, ty om svinen finge
se den blöve de rådda. Detta Ljungbergs
yttrande hade enligt uts upplattning
 varit ett bildligt framställningssätt, hvar-
vid Ljungberg afsett med svinhjorden ka-
pitalisterna, med herden arbetarna, med
påken - arbetarnas organisationer, samt
med svängandet af påken - storstrejken.
Yttrandet att påken skulle ligga kvar bland
hjorden hade enligt uts förmenande
afsett, att arbetsgifvarna skulle skrämmas
från att återkomma med hot om lockout.
Ut hade icke hört Ljungberg ^{under föredraget} följa ett
sådant yttrande som "påken på trycket".
Ljungberg hade vidare yttrat, att liksom
en faber, när hans barn "strätte", plä-
gade mebla mellan dem, så hade
konungen, landets faber, till hvilket
folket såge upp näst Gud, bortgå i
i arbetstiden, hvilket han emellertid
derlatit. Han kunde därför gärna sitta
och lala sitt valsepråk: med folket för

1909 den 20 September.

fosterlandet. Ljungberg hade under före-
draget jämväl uppmant arbetarna
att liksom dithills uppträda med lugn
och ordning, emär det vore det enda sättet,
på hvilket framgång kunde rimmas. Före-
draget hade framförts lugnt. Ut hade
etter föredraget tänkt sig möjligheten af,
att Ljungberg för detsamma innehåll skulle
kunna komma att åtalas, dock ej för smä-
delse mot konungen.

4. Bliok. Ut hade inkommit sig i Brunke-
bergsteatern kort efter det Ljungberg börjat
sitt drägavaraende föredrag angående stor-
strejken och sedermera ^{afsett} ~~afsett~~
detsamma till dess slut. Ut hade upp-
märksamt följt föredraget, men icke
gjort några anteckningar, hvarför ut
icke kunde återgifva uttrycken i föredra-
get, utan allenast dess hufvudsakliga in-
håll. Ljungberg hade bland annat liknat
arbetsgifvarna vid en svinhjord och folket
vid herden för hjorden samt tillagt, att
herden, om svinen rotade i jorden,
svängde sin påk, hvarmed afsetts fack-
föreningarna, så upphörde de att rota,
ävensom att herden, i händelse han
vore förständig, låte påken ligga
kvar bland svinen för att skrämma
dem. Ut hade icke hört Ljungberg följa
uttrycket "påken på trycket". Ljungberg
hade vidare yttrat, att småfolket brukade

1909 den 20 September.

se upp till ^{kon-}kungen som närmast Gud,
men att deras förhoppningar på kungen
gäckas, så han underlåtit, att, liksom en
slaver plägar lägga sig emellan, när hans
barne dödas, medla i arbetstriden. Där-
jämte hade Ljungberg uppmanat arbetarna
att fortsätta med att uppträda lugnt och
mönstergilt, när det vare det enda sätt-
et att vinna framgång i striden. För-
draget hade framförts flytande, utan om-
sorgningar samt utan hetsighet. Ut hade
icke hört några hyssningar under för-
draget, men däremot applåder vid flera
ställen.

5. Andersson. Ut hade varit närva-
rande vid ikägavarande, af Ljungberg å
Brunkebergsteatern på föredrag öfver
storstrejken samt uppmärksam på det
samma, men icke gjort några anteck-
ningar. Ljungberg hade därunder blanda-
nat yttrat, att storstrejken vare nödvändig
för att fortare få ett slut på arbetstriden
och arbetsgifvarnas lockout samt uppma-
nat arbetarna att förhålla sig lugna, när
det så vare lättare att vinna segen. Ljung-
berg hade liknat fackföreningarna vid
en påk samt fått något yttrande
om, att påken borde röras, men
ut kunde icke närmare erinra sig
detsamma. Ut kunde icke heller påmin-
na sig om Ljungberg yttrat något om

1909 den 20 September.

"påken på trycket" eller "bör påken ge-
nast användas på trycket." Ljungberg
hade vidare talat om kungen och för-
menat, att kungen borde åstadkomma
någon medling i arbetstriden för att
få slut på detsamma, men ut kunde
icke närmare erinra sig, hvad Ljung-
berg därom yttrat. Ut hade icke under
föredraget hört några hyssningar, men
applåder vid flera ställen.

C. Lönnqvist. Ut hade närvarit vid
ikägavarande, af Ljungberg å Brunkeberg-
steatern på föredrag rörande storstrejken
och arbetarörörelsen samt noa följt med
hvad som yttrats, men däremot icke gjort
några anteckningar. Ljungberg hade ta-
lat om arbetsgifvarna och liknat dem vid
en svinkjord samt yttrat, att en förstå-
sig svinkherde late påken, hvaremed af-
setts fackföreningarna, ligga kvar bland
svinen, om de bökade i jorden, för
att skrämma dem. Ut hade icke hört
Ljungberg yttra "påken på trycket" eller
"bör påken genast användas på trycket."
Om kungen hade Ljungberg yttrat,
att folket förgäves väntat, att han skulle
göra något för att medla i arbetstriden,
där, hvareför han gärna kunde sitta
och lala sitt valspråk: med folket för
fosterlandet. Ljungberg hade därjämte
omnämnt, att arbetarna tillfälligt utträtt

1799 den 20 September.

med lugn och monstergilt, men ut kunde icke minnas, huruvida Ljungberg uppmannat arbetarna att fortsätta därmed. Under föredraget hade vid flera ställen hörs applåder, men däremot icke några hyllningar.

Vittnesmålen upprepades för och vidkändes af uttra, af hvilka Hansson, Blich och Andersson på begäran om ersättning för inställelsen med Ljungbergs begifvande tillerkändes, Hansson och Blich två kronor samt Andersson två kronor, att af Ljungberg gemant till dem utgifvas; Och tillkännagafs, att missnöjestalan mot beslutet föres särskildt.

Valentin övertlämnade här efter målet till afgörande under yrkande att Ljungbergs måtte förklarad sakas till ansvar jämlikt 10 kap. 14 § för uppmanning till våld person samt för fortsatt rånskapning hänvisas till Björkokiindi, Östkiindi, Lösings, Bråbo och Memnings Hitt.

Fallenius inlämnade en del handlingar, innehållande bland annat af Ljungberg gjorda uttalanden vid af honom hållna föredrag i Östergötland och i Göteborg, samt anhöll, att Ljungberg måtte tillspörjas, huruvida han fällt vissa i föredragen förekommande yttranden.

Romanus bestred Ljungbergs hörande

1799 den 20 September.

angående förhållanden, som utom kungl. Svea Hofrätts domvärdje.

Genom särskildt afsagt beslut fann R. de af Fallenius framställda frågor icke böra till Ljungberg framställas, hvarefter de af Fallenius nu ingifna handlingarna till honom återlämnades.

På särskildt fråga förklarade Fallenius här efter sig icke hafva något vidare att andraga.

Här efter anförde Romanus: Åklagarens vittnen i målet hade haft i uppdrag att "fiska efter anstötliga yttranden" i Ljungbergs föredrag och, då åtalet vore byggd på deras uttalanden, närnade de sig till, hvad lagen kallade angifvare, men då de emellertid icke kunde anse såsom fullt klara angifvare, framställdes mot dem icke något jäf. Beträffande frågan om ansvar för brott, såvidt avsågs våld å person, innehöll föredraget i denna del icke någon uppmanning till dylikt brott, utan allenast en bildlik framställning. Romanus ställde dessutom däremot, att Ljungberg uppmannat arbetarna till lugn, förföllt ansvarsykandet helt och hållet, hvarefter Ljungberg i denna del borde frikännas. Hvad anginge det förmenade majestätets brottet, så hade uttrycket "lilla" på talomkonungen och hans valspråk förekommit i tidningen Stormklockan, uti hvilken

1799 den 20 September.

Ejningberg vare medarbetare, i en artikel, hvilken emellertid ej blifvit utlatad, oaktadt tidningen varit föremål för särskild uppmärksamhet från åklagaremakterns sida. Uttrycket kunde icke anses innebära någon smädelse mot konungen och framförallt, Ejningberg hade icke haft någon tylik åsikt. Romanus yrkade förden skull, att Ejningberg måtte försättas på fri fot, helst som Ejningberg hade fast anställning och medförde en större summa penningar, för än en del hans egna. Yrkandet att Ejningberg måtte hämnas till häradsrätt bestredes.

Efter enskild förklaring afkunnades följande, af R. R. R. därvid beslutade
Utlag.

Kvår mot tilltalade snickaren Perry Fritiof Linar Ejningbergs nekande icke blifvit ådagalagd, att Ejningberg vid ett af honom den 26 nästlidna augusti hållet föredrag å Brunkebergsteatern här i staden fallit yttanden, innefattande uppmärksam till vält ä person, Linar R. R. Ejningberg icke kunna till ansvar i denna del af målet tillas;

men som Ejningberg står under tilltal för brott, som hör under Kungl. Svea Hofrätts omedelbara upptagande, vander målet underställt Kungl. Hofrätts pröfning, för hvilket ändamål R. R. R. som icke finner sig icke kunna bi-

1799 den 20 September.

fälla Ejningbergs yrkande att blifva försatt på fri fot, vill till Kungl. Hofrätts överlämna handlingarna i målet. Ägande part, som vill i Kungl. Hofr. sig yttre att före kl. 12 å följande dagem härefter till Hofr. eller, hvar Ejningberg angår, till Ö. R. eller till tillsyningsmannen för häktet ingifva de papper, part akter nödigt.
Aff. Aff.

In fidem
G. Kant